

KUNT GE ZE NOG ? ZING DAN MEE

liedjes van vroeger uit de verzameling van Jef Klau-
sing.

HET VERDOOLDE KIND

De damp steeg op, de morgenstond,
De sneeuw viel langs de wegen
De lichtjes op de molen blonk,
Een arm knaapje tegen
Het ging naar huis, het was zo koud)
De gure wind blies door het woud) 2 x

Daar rees zijn dorpje naar omhoog
Hij zag zijn heiligdom weder
Maar tranen glommen in zijn oog
Het arme kind zonk neder
Het was zo moe, zijn dorp nog ver
Ginder blonk reeds de avondster

Waar of het knaapje blijven mocht
Wie zou er zijn moeder troosten
Een dag verging, een andre dag,
Verscheen aan het schitterende Oosten
En bij het klimmen van de maan
Vond men zijn lijkje langs de baan.

Wie had het arme kind gedood
Die daar was ingeslapen
Zijn handjes en zijn kleed waren rood
't Bloed kleefde langs de slapen
Men zag de sporen van een hond
en een voetstap die er neven stond

Een rijke jager schoot het neer
Toen hij er dicht was tegen
Omdat het knaapje lief en teer
Zich bevond op zijn wegen
Het ging door 't bos, de kortste baan,
Ziedaar wat 't knaapje had misdaan

Veel jaren zijn voorbij gegaan
Geen mens meer die 't zal weten
Waar dat die misdaad werd begaan
Het arm kind is vergeten
En 't madeliefje dat daar nu bloeit
Heeft 't bloedig plekje overgroeid.

Het gaat hier om een lied van rond de eeuwwisseling:
zeer romantisch. Op het eerste zicht zou men denken
met een "moordlied" te doen te hebben. Niets is min-
der waar. Het is veeleer een romance met een sociale
grondslag : de tegenstelling tussen arm en rijk. Het
kind dat door het bos ging om spoediger thuis te zijn
en dat door de rijke jager zomaar werd doodgeschoten.
Dat laat ons vermoeden dat het om een "socialistische
romance" gaat die, bij de opkomst van de klassenstrijd,
er op bedoeld was - zoals zoveel andere liederen -
de werkende klasse tegen de rijkaards op te zetten.